

Gaard for 10 Mar siden, men den anden, som dengang fik et ligesaa godt Tilbud, men ikke vilde kjøbe, og som multivitis er en fornuende Mand, der har Penge paa Rente, nu faaer Gaarden tilkjøbs i Genhold til den foreslaaede Lov, saaledes at Statskassen dertil udbetaler ham $\frac{1}{3}$ af Gaardens Værdi. Jeg troer, at dette — og det med Rette — ikke vil vække venlige Følelser hos Bondestanden. Naar Staten paa den af mig nævnte Maade danner en Fond af den Dvotapart, som indkom ved Salgene, saa kunde man heller ikke sige, at det dog var Fæsternes Medveiendomsret, der gif igjennem Loven, men saa var det Statens Medveiendomsret, der var gjort gjældende, og den er jo erkjendt ikke alene fra det juridiske Standpunkt, men ogsaa efter hele den historiske Retshudvikling af Fæsteforholdet. — Jeg skal endnu kun fremhæve, at det vilde være heldigt, hvis Lovforslaget kunde lempes saaledes, at det særlig kunde fremme til at være rettet mod dem, fra hvis Side det er, at Modstanden mod Omgang til Selveiendom gjøres — i saa Henseende maatte der jo finde en nærmere Undersøgelse Sted — men derimod ikke mod dem, som have tilbudt Salg paa billige Billaar ad Frivillighedens Veie. Det er eet af de Formaal, som jeg har villet tillade mig at antyde som Maalet for et Udvalgs Stræben.

Mourier-Petersen: Maa jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Mourier-Petersen: Den ærede sidste Taler brugte det Udtryk, at jeg havde befundet mig i stor Vilberede, og han søgte at belære mig i saa Henseende. Jeg maa imidlertid meget beklage, at det heraf sees, at det ærede Medlem ikke har opfattet, hvad jeg igaar udtalte angaaende denne Materie, som han nu bragte paa Bane. Jeg har aldrig nogenstunde hængt, at Staten eller den lovgivende Magt har været berettiget til at foretage de forskjellige Indskrænkninger i Dugsretten over Fæstegodset, som den har truffet, og heller ikke har jeg bestridt Lovligheden af at gøre

det fremdeles. Jeg har tværtimod selv stemt for et Lovforslag, der gif i den Retning, som er forelagt i denne Session i Rigsdagen, idet det efter min Mening ikke gjorde noget ulovligt Indgreb i Eiendomsretten. Men hvad jeg igaar har villet paavise — men som den ærede Landsstingsmand ikke har opfattet —, det er den store Forskjel, der er paa de Bestemmelser, som ere givne om Fæstevæsenets Ordning, og saa det foreliggende Lovforslag, som jo gaaer ud paa en ligefrem Eiendomsberøvelse, paa at tage en Deel af Eiendommenes Værdi fra Ejerne og give den til Andre. Det er kun dette, jeg har sagt.

S. Petersen: Maa jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

S. Petersen: Jeg har fuldkomment hørt, hvad det ærede Medlem har sagt, men jeg kan ikke forstaae ham anderledes, end som om han overseer Betydningen af den Medveiendomsret, som Staten har i Fæstegodset, og drager en bestemt Parallel mellem den Eiendomsret, der haves over Fæstegodset, og den, der haves over den frie Selveiendom, og det er denne Parallels Rigtighed, som jeg bestemt vil hængte. Det er kun dertil, at jeg har sigtet.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og Sagens Omgang til 2den Behandling sattes under Afstemning, hvilken Afstemning paa Begjæring af følgende Medlemmer: P. Hansen, N. Petersen, Skytte, Simonsen, N. Rasmussen, Hasle, Poulsen, Fuged, N. P. Hansen, M. Andersen, S. Petersen, Dviftgaard og S. Petersen, foretoges ved Navneopraab.

Omgangen til 2den Behandling blev, som nedenstaaende Liste nærmere viser, vedtagen med 57 Stemmer mod 2.

Ja.

Dresing; Jacobsen, S. R.; Sonne; Brod;